

MILJØDIREKTORATET
Postboks 5672 Torgarden
7485 TRONDHEIM

Saksbehandler
Siv Hege Wang Grøvo

Høringsuttalelse - forslag til nytt kapittel i forurensningsforskriften med generelle krav for industri - Statsforvalteren i Vestfold og Telemark

Vi viser til Miljødirektoratets forslag til ny industriforskrift 22.03.2024. Her følger innspill fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark til nytt kapittel 36A i forurensningsforskriften om generelle krav til industri (industriforskriften).

Generelle kommentarer

Vi er positive til at de generelle vilkårene for virksomheter som har tillatelse etter forurensningsloven fastsettes gjennom forskrift, slik at disse kravene blir likelydende for alle virksomheter som er omfattet.

Vi ser gjerne at industriforskriften ved en senere utvidelse også gjøres gjeldende for flere virksomheter enn de som er omfattet av IED. Av antallet virksomheter som Statsforvalteren er forurensningsmyndighet for er det langt flere som ikke er omfattet av IED, enn de som omfattes. Det vil ha stor effekt om forskriften gjøres gjeldende også for virksomheter som ikke omfattes av IED, da vi har begrenset kapasitet til å revidere eldre tillatelser for virksomhetene.

Innføringen av en industriforskrift vil likevel ikke føre til vesentlig effektivisering av saksbehandling av søknader om tillatelse, da det er andre vilkår enn de generelle vi bruker tid på å vurdere og begrunne i vår saksbehandling.

Vi mener at det ikke er formålstjenlig at den nye forskriften regulerer forhold som allerede er regulert i eksisterende lovverk. Det gjelder særlig avfallsforskriften og kravene knyttet til farlig avfall. Presiseringer eller noe strengere vilkår bør heller endres i gjeldende regelverk.

Korte og konsise forskriftskrav uten presisering/veiledning, slik det er foreslått i ny forskrift, kan være utfordrende for mindre virksomheter, særlig hvis virkeområdet utvides. Resultatet kan bli at vi likevel må regulere mer detaljert i tillatelsene (som i dag). Mer generelle krav er også vanskeligere å føre tilsyn med, fordi det er mindre konkret hva som ligger i kravet. Det kan også føre til større forskjeller i håndhevingen av regelverket mellom de ulike embetene og Miljødirektoratet.

Kommentarer til de enkelte paragrafene

§ 36A-2. *Definisjoner*

I forslag til forskrift er det foreslått bruk av begrepet «driftsansvarlige», jf. §36A-2, men i §§ 36A-12 og 36A-13 brukes begrepet «den ansvarlige for virksomheten».

Det er ønskelig at begrepsbruk holdes lik innad i samme forskrift. Vi er kjent med at «driftsansvarlige» brukes i andre deler av forurensningslovverket, slik som forurensningsforskriften kapittel 9. Begrepet «Den ansvarlige» er derimot betydelig mer utbredt i andre deler av forurensningslovverket, for posisjoner med tilsvarende ansvar som legges til «driftsansvarlige» i utkastet.

Det bør vurderes om bruk av begrepet «driftsansvarlig», slik det er definert, kan gjøre det utydelig hvem som er ansvarlig. Vil forskriften gjelde direkte for en entreprenør, eller skal den gjelde for den som har tillatelsen, som må sørge for via avtaler, kontroll mm., at entreprenøren følger forskriften?

§ 36A-4. *Utslippskontroll*

I dagens tillatelser er gjeldende praksis at krav til måling av komponenter som følger av IED-krav listes opp. Vi mener det kan være hensiktsmessig å presisere i forskriften at utslippskontrollen også må omfatte disse komponentene. Dette kan tas inn ved f.eks. en slik formulering: «Dette gjelder utslipp av komponenter som er regulert med grenseverdier i tillatelsen etter forurensningsloven, eller i forskrifter, *komponenter som er regulert med grenseverdier i relevante BAT-konklusjoner for virksomheten*, og andre komponenter som kan ha miljømessig betydning».

§ 36A-8. *Kjemikalier*

I forslaget stilles det krav om at substitusjonsvurderingene etter produktkontrollloven § 3a skal dokumenteres. Vi vil påpeke at dette tilleggskravet har liten betydning da vi kan kreve det samme gjennom internkontrollforskriften. Vi ser det derfor ikke som hensiktsmessig å innføre et forskriftskrav som er dekket av annet regelverk.

§ 36A-12. *Gjenvinning av avfall hos annen aktør*

I både §§ 36A-11 og 36A-13 stilles krav om at dokumentasjon og opplysninger skal tas vare på i minst 5 år. Dette bør også gjelde for opplysninger etter §36A-12.

§ 36A-14. *Håndtering av avfall*

Det er foreslått et noe strengere krav enn det som er stilt i avfallsforskriftens §§ 11-5 og 11-8. De foreslåtte kravene i industriforskriften innebærer kun en presisering av allerede gjeldende regelverk, og disse presiseringene er i tråd med dagens forståelse.

Kravene i § 36A-14 tredje avsnitt om farlig avfall er imidlertid satt noe strengere på bakgrunn at man i dagens tillatelser har gått noe lenger enn avfallsforskriftens bestemmelser. Vi syns det er uheldig at regler som gjelder det samme fremkommer av to ulike regelverk med små ulikheter i ordlyd. Dersom det vurderes at det er behov for en presisering, ser vi det som mer hensiktsmessig at avfallsforskriften kap. 11 endres.

Til § 36A-14 tredje avsnitt, pkt. a): Her stiller vi oss bak innspillet til Statsforvalteren i Nordland.

§ 36A-15 Forbud mot fortynning av farlig avfall

Dette har også vært et krav i tillatelsene/dagens praksis som er strengere enn avfallsforskriften. Vi mener dette heller bør endres gjennom en endring og presisering av avfallsforskriftens § 11-5.

§ 36A-17. Program for utslippskontroll

For å sikre at virksomhetene har tilstrekkelig forståelse for hva et program for utslippskontroll skal inneholde, og for å sikre god oppfølging, er vår erfaring at det nesten alltid er behov for å presisere og stille tydeligere krav i tillatelsene enn det som fremkommer av de generelle vilkårene. Erfaringsmessig er det vanskelig å få på plass gode programmer selv med den spesifikke lista vi i dag stiller som krav i tillatelser. Det vil være en fordel om kravene til programmet til utslippskontroll kan presiseres i bestemmelsen.

§ 36A-18. Rapportering til forurensningsmyndigheten

For å sikre at rapporteringen omfatter nødvendige opplysninger, ser vi at det ofte er et behov for å presisere hva rapporteringen skal omfatte. Det vil være en fordel om kravet til rapportering presiseres i bestemmelsen, for eksempel ved at det tas inn at rapportering skal skje i henhold til Miljødirektoratets veileder til bedriftenes egenrapportering.

§ 36A-19. Miljørisikoanalyse

Vi ser det som positivt at det kommer tydelig fram at virksomhetens miljørisikovurdering skal omfatte alle forhold ved virksomheten som kan medføre forurensning og ikke kun knyttes til fare for akutt forurensning slik tillatelsens vilkår er utformet i dag. Det bør settes krav til at man skal følge norsk standard eller andre godkjente standarder på samme måte som det er gjort for energiledelse og målinger.

Med hilsen

Hanna Fossen-Thaugland
fungerende direktør

Siv Hege Wang Grøvo
fagsjef

Dokumentet er elektronisk godkjent